

ԱՍՆ-Ե ԵՎ ԴԱՐԱՐԱՅԱԿՅԱՆ ՊՐՈԲԼԵՄ

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ, 19 ՀՈՒՆԻՍԻ: Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Կոնգրեսի Սենատը միաձայն ընդունեց բանաձև, որն արտահայտում է «ԱՄՆ-ի աջակցությունը Լեոնային Ղարաբաղի շուրջ վեճի խաղաղ և հստակ կարգավորման մասին Սորբոնդային Հայաստանի ժողովրդի իղձին»: Բանաձևը Սենատում քննարկման է դրվել արտահանման գործերի գծով սենատական հանձնաժողովի նախագահ Գ. Պելլի կողմից որպես օրինակալագծերից մեկի ուղղում: Սենատորը իր ելույթում նշել է, որ «Ռուզվուս... ենթադրում է, որ Միացյալ Նահանգները պետք է ԽՍՀՄ-ի հետ երկկողմ բանակցություններում ազդեն այդ հարցի վճռման վրա»:

Բանաձևի ընդունումը Ադրբեջանական ԽՍՀ Գերագույն խորհրդի նախագահության բուռն բողոքների տեղիք տվեց: Նախագահությունն իր հայտարարության մեջ ԱՄՆ-ի Կոնգրեսի Սենատին մեղադրեց «հակաադրբեջանական ընդվզումների» և «Սորբոնդային Միության ներքին գործերին խառնվելու մեջ»: «Ամարաջ» իր ընթերցողների ուշադրությանն է ներկայացնում Լեոնային Ղարաբաղի մասին ԱՄՆ-ի Կոնգրեսի Սենատի բանաձևից քաղվածքներ:

«Նշելով, որ,

— Միացյալ Նահանգների ժողովուրդը պատմական և մշակութային ամուր կապեր ունի հայ ժողովրդի հետ,

— Հայ ժողովուրդը էթնիկական և տնտեսական խտրականության է ենթարկվում և նրա մշակույթը ճնշվում է,

— Հայաստանի մի քանի շրջանները լիովին ամալացել են 1988 թվականի դեկտեմբերի 7-ի ավերիչ երկրաշարժի պատճառով և քստ խորհրդային պաշտոնական հաղորդագրությունների զոհվել են 25 հազար, վիրավորվել 100 հազար հայեր, ավելի քան 500 հազարն էլ մնացել է անօրսան, իսկ տասնյակ հազարավոր երեխաներ որրացել են,

— ԱՄՆ-ի կառավարությունը և ժողովուրդը ընդգծեցին իրենց հավիանությունը Հայաստանին, մասնակցելով երկրաշարժից տուժած շրջանների վերականգնման ջանքերին,

— Լեոնային Ղարաբաղի ներկայիս կարգավիճակը շարունակում է անհանգստություն առաջանալու մտայնել հայերի և

Ադրբեջանի խորհրդային հանրապետության միջև,

— Սորբոնդային կառավարությունը 1988 թվականի փետրվարի 28-29-ին Սուվգայիթում հայերի սպանությունը բնորոշել է որպես «ջարդ»,

— Լեոնային Ղարաբաղում իրադրության կայունացման նպատակով խորհրդային կառավարության կողմից Հատուկ կառավարման կոմիտեի ստեղծումը անարդյունավետ եղավ այդ խնդրի կատարման համար, ինչն էլ այնտեղ ապրող և տեղական բնակչության գերակշիռ ենթամասնությունը կազմող հայերի դժգոհության տեղիք տվեց,

— «Ղարաբաղ» կոմիտեի ներկայացուցիչները կալանքի տակ էին վեց ամիս՝ մինչև իրենց ազատագրումը 1989 թվականի մայիսի 31-ին,

— Լեոնային Ղարաբաղում ապրող հայերի շարունակվող խտրականությունը և ինքնավար մարզի ճակատագրի անորոշությունը պատճառ եղան զանգվածային ցույցերի և հուզումների, որոնք շարունակվում են մինչև այսօր:

ՄԵՆԱՏՃ ՈՐՈՇԵՑ.

— Շարունակել Հայաստանի վերականգնմանն ուղղված ջանքերի աջակցումն ու խրախուսումը,

— Պրեզիդենտ Գորբաչովին խրախուսել ժողովրդական դեպուտատների համագումարում հայերի ներկայացուցիչների հետ երկխոսությունը շարունակելու համար,

— Գրեզիդենտ Գորբաչովին խրախուսել Լեոնային Ղարաբաղի ներկայացուցիչների, ինչպես նաև հայկական դեմոկրատական շարժման ղեկավարության (որը ներառում է նաև վերջերս կայանքից ազատված «Ղարաբաղ» կոմիտեի անդամներին) հետ քննարկել Հայաստանի հետ վերամիավորման պահանջը,

— Սորբոնդային Միության հետ երկկողմ քննարկումներում հանդես գալ Լեոնային Ղարաբաղի շուրջ վեճի լրդարացի կարգավորման օգտին,

— Սորբոնդային Միության հետ երկկողմ բանակցություններում կոչ անել, որպեսզի հայերի դեմ բռնության դեպքերի մետաքննությունն անցկացվի ամենաարագ մակարդակով և որպեսզի քացահայտվեն ու պատժվեն սպանությունների և արյունահեղություն համար պատասխանատուները:

**Մահոթնություն՝ Թարգմանությունը ոչ պաշտոնական է:*